

Erasmusos élményeim

Kurdi Laura

Az őszi félévemet Foggiában töltöttem, egy Dél-olaszországi városkában. Meghatározó, hatalmas élmény volt számomra, ami az összes kis nehézséggel együtt is megérte.

Először is, azt hírből mindannyian hallottátok, hogy az olaszok lazák, nem tartják be a határidőket, de ezzel mi is csak akkor szembesültünk igazán, amikor a kiutazás előtt két héttel még nem volt szerződésünk, s nem volt hol laknunk. Így vágunk neki a nagy kalandnak, reménykedve, hogy lesz hol aludnunk. A látszat ellenére azonban nagyon odafigyeltek ránk, az ottani ISN-es egyetemisták kerestek nekünk albérletet, és ha nem tetszett, akkor újakat nézhettünk meg. Az állomáson kocsikkal vártak minket, és elvittek a kiválasztott albérletbe, ami jól felszerelt volt, viszont internet nem volt a házban. Érdekes minél hamarabb megkötni a szerződést az internetre, mert az első három hétben mi is ősebernek éreztük magunkat. Az ottani fiatalok programokat szerveztek nekünk, minden hétfőn tandem est volt, minden kedden karaoke est. Számos buszos utazás volt a programban, elvittek minket Rómába, Pompeiibe, és a tengerre

Az egyetemen nehezebb helyzetünk volt. Erőszakosnak, követelődzőnek kell lenni, különben nem tudjátok érvényesíteni az akaratotokat. Őszintén megmondom, a megfelelő kreditszám szerencse kérdése, mert mint kiderült, nincs pszichológia szak az ottani egyetemen. Így a kiválasztott órák vagy elindulnak, vagy nem. Nekünk bizony szerencsénk volt, 2 szakmai tárgy is elindult, ezért pont sikerült teljesíteni a 15 kreditet. Heti két órára jártunk be, az olasz nyelvre. A tanárunk tudott egy kicsit magyarul is, nagyon kedves, segítőkész volt.

Érdekes már otthon elkezdni olaszul tanulni, ugyanis igaz a mondás, miszerint „minél délebbre mész, annál kevesebben beszélnek angolul, és annál kevésbé érted meg az olasz nyelvet.” Az egyetemi órákon nem volt kötelező részt vennünk, mert mi nem tudtunk olyan szinten olaszul, viszont rá voltunk kényszerítve, hogy használjuk a nyelvet, ezért úgy gondolom, hogy egészen jól megtanultuk.

A tenger kb. 30 km-re volt tőlünk, ezért gyakran kimentünk oda, még novemberben is lehetett napozni. A legszebb partszakaszok vannak ott a közelben, Mattinata például messze megelőzi Amalfit is. A közlekedés nagyon egyszerű, ajánlom mindenkinek, hogy utazzon, nézzen meg mindent, amiről csak hall, mert gyönyörű tájak vannak arrafelé. Nápoly, Pompeii, Amalfi, Sorrento is csak 140 km! Ne féljete megkóstolni a helyi különleges ételeket, a piacon kaphatóak a legjobb házi sonkák és sajtok, én többször is megreggeliztem ott a kóstolókból. Maria&Matteo pizzériáját keressétek fel, mert jó árak vannak, a pizzákat előttetek készítik el, és mennyei az ízük!

Mint említettem, a szakmai tudásomhoz nem sokat tett hozzá ez az utazás, viszont olyan dolgokat tanultam meg, amik nagyon fontosak egy pszichológus számára: odafigyelést, türelmet, toleranciát, és persze megismerhettem egy igazán különleges kultúrát!

Pihenjétek, használjátok ki a sziesztát, örüljétek annak, hogy kiszakadhattok a mi stresszes világunkból, és tanuljátok el az olaszoktól, hogy hogyan kell lazítani.

Ha bármí kérdésetek van, ne féljétek feltenni, keressétek meg facebookon, vagy írhattok a kurdi.laura94@gmail.com címre is.